Nárazové opíjení

Vložil Melisa - 24/11/2013 11:29

Ahoj, je mi 27 a mám problém s pitím. První sklenku jsem si dala v 15-ti na jedné větší akci. Má alkoholová premiéra dopadla tak, že jsem skončila v bezvědomí v příkopě. Domů mě odvážela sanitka. Rodiče si mě převzali v hrozném stavu, měla jsem pozvracené vlasy a počůrané kalhoty. Mamka pak strávila celou noc tím, že ležela vedle mě na zemi a hlídala, abych se neudusila zvratky. Od té doby se pohybuji na hodně tenkém ledě a často se stává, že se probořím a padám až na samé dno. Každé mé další setkání s alkoholem mělo většinou podobný scénář. Jednou, uprostřed týdne, jsem byla oslavovat narozeniny se svým kamarádem, dala jsem si jedno pivko, pak druhé, třetí, do toho panáky... ani nevím, kolik jsem toho ve finále vypila. Dopadlo to tak, že jsem se probudila v nemocnici na kapačkách. Nějaký pán mě našel ležet v trávě a zavolal sanitku. Ten den jsem nebyla v práci. Uhrála jsem to na nevolnost. Postupem času jsem postupovala na vyšší a vyšší level opíjení se. Měla jsem několik dlouhodobých vztahů a téměř pokaždé, když přišel nějaký problém, pramenil z mého ožírání. Ztrácela jsem zábrany a mnohdy jsem zapomínala, že tam nejsem jenom já a můj partner, ale i naši společní známí či naše rodina. Bylo mi jedno, že tohle bych měla dělat jen v soukromí, bylo mi jedno, že tím ztrapňuji sebe a svého partnera. Druhý den jsem byla častokrát v šoku, když mi přítel vykládal, jak jsem se chovala a o reakci okolí raději ani nemluvím. Slibovala jsem, že se budu kontrolovat. Později, že nebudu pít vůbec. To se mi dařilo, ale třeba jen měsíc, dva. Pak jsem se kontrolovat přestala a dopadlo to jako vždy - totálním společenským faux-pas, slzami a dalšími bezvýznamnými sliby. Jako zadaná jsem měla alespoň jakési morální zábrany a své opilecké zvrhlosti aplikovala pouze na partnera. Teď jsem sama a je to mnohem horší. S narůstajícím množstvím alkoholu v krvi ze mě postupně odpadávají všechny zábrany a stává se ze mě sebevědomá lovkyně, i když taková v běžném životě vůbec nejsem. V průběhu týdne si sem tam s někým zajdu sednout a zvládnu si dát 3-4 sklenky a jít v dobré náladě domů. Ale jakmile vím, že je přede mnou víkend a nemusím nikam stávat, je to zlé. Jdu z baru do baru, jsem schopná vypít 2 flašky vína, do toho klidně 7 různých panáků a završit to pivem. Po prolité noci se často probudím v pokoji, který neznám, vedle sebe muže, kterého jsem nikdy předtím neviděla a ani nevím, jak ho mám oslovit. Často se ani nenacházím ve městě, kde jsem se předchozí noc opila do němoty. Někdy mám jen mlhavé útržky, jindy si nepamatuji vůbec nic. Nedávno jsem potkala skvělého chlapa a vypadalo to, že se na mě konečně usmálo štěstí. Mohla jsem být šťastná, kdybych zase všechno nepokazila. Opila jsem se a začala líbat svého kamaráda. Vybrala jsem si špatný bar. Bar, ve kterém byl i můj vysněný princ a všechno to viděl. Od té doby jsem o něm neslyšela. Přestala jsem si vážit sama sebe. Mám spoustu zájmů, jsem aktivní, vzdělávám se, ale mé druhé já mi komplikuje život. Toužím po normálním životě, chci fajn chlapa, chci mít děti, ale kdo by chtěl ženu, jako jsem já? Vím, že mám problém a chci ho řešit, jinak nebudu nikdy šťastná a ani nebude nikdo šťastný se mnou. Chci bojovat s tím démonem uvnitř, jen nevím, jestli to zvládnu sama. Budu ráda za každou radu i za každý Váš názor. Mel.

==========

Re: Nárazové opíjení

Vložil PetrCh - 24/11/2013 11:43

Ahoj.Jsem na tom podobně, jen se většinou zbudím sám, všude rozházené věci, drobáky, zbytky jídla.Ani nevím, jak jsem se dostal domů.Před měsícem jsem spadl opitý na mol, mám zlomený mkotník.Piju občas i se sádrou a berleme..Bojím se, že to samo nejde zvládnout, jsem vlastně zoufalý z pití jako ty..Nakonec to vezme vše

==========

Re: Nárazové opíjení
Vložil Liba - 24/11/2013 13:25

Meliso, děkuj Bohu, že nemáš nějakou nemoc, a že vůbec žiješ.Rad je tady hodně, Tobě pomůže hlavně to, že chceš přestat pít sama.Jdi na AA, k nám chodí pár mladých, co zvládli střízlivět bez léčebny, daří se jim.Ale hned, nic neodkládej, neluč se s alkoholem, není to dobrý přítel, je to zabiják.

==========

Re: Nárazové opíjení
Vložil Liba - 24/11/2013 13:29

Petře, ty nejsi tady žádný nováček, rady jsi už četl, jenže asi nechceš přestat pít.Škoda, mohl bys hezky, spokojeně.Chlast tě ovládá, proč nejdeš do léčebny?

==========

Re: Nárazové opíjení
Vložil PetrCh - 24/11/2013 17:19

---

nemám na to sílu

==========

Re: Nárazové opíjení
Vložil Pavla 7 - 24/11/2013 20:42

Ahoj Meliso,
nemáš klapku jako já, začala jsem dost podobně, poprvé jsem se opila a do němoty. I s alkoholem jsem byla lovkyně i když teď se tomu sama divím a utekla bych od sebe být chlapem, no jenže oni jdou jen po tom jednom že jo....
Sice jsem se teda nikde nebudila s nikým cizím jenže byli jiné úlety. Každopádně si myslím že klapku mít nikdy nebudeš, píšeš jako velmi chytrá holka, a pokud opravdu nechceš podělat si život a někde se zabít, nepij. Nikdy už nepij, nauč se být sama sebou, dokážeš se bavit i bez chlastu, nebude to hned ale příjde to uvidíš. Až půjde do tuhého odejdi z akce, napiš, nebo uteč ale nepij. Pokud máš možnost jdi na AA, ale nekaž si život. Život je dar, je potřeba si ho užít, ne ho promarnit a už vůbec ne chlastem. Čti si tady a piš ;)

==========

Re: Nárazové opíjení
Vložil Jířa - 10/12/2013 12:59

Zdravím Vás,

nikdy jsem si nemyslel, že zrovna JÁ..., kamarádský, společenský, pozitivně naladěný, sportovec tělem i duší, 28 mladík...cca 10 let mě to "sváteční" popíjení prostě baví...každopádně v tomto roce "alkoforma" vzrostla a gradovala...až do tohoto víkendu: "klasický víkendek" - hned jak v pátek odešla povinnost, odešel mi asi i mozek a dostavila se nezodpovědnost, která většinou končila opět v neděli = být vylitej celej víkend a nyní v sobotu jsem málem chcípl, takže se to ve mě prostě zlomilo (nejen žebra) a přiznal jsem si to. Je to potřeba řešit! Musim - nechci umřít! Jsem alkoholik a potřebuji pomoci. Včera jsem to oznámil rodičům - pokusí se mi pomoci - je to pro mě důležité, že nade mnou nezlomili hůl a začali jsme společně zjišťovat možnosti nějaké odborné péče,pomoci, léčebny, psychology,...jsem z Východních Čech - konkrétně Svitavsko (někdo, nějaké doporučení ??? - předem děkuji za jakékoli doporučení, popřípadě kontakt!) Nikdy není pozdě začít znova (a né si po mejdánku zas říct : " Ufff, zas jsem to přežil, ale bylo to jen tak tak"...) já prostě CHCI - chci začít normálně žít a né jen přežívat!

==========

Re: Nárazové opíjení
Vložil Martin - 14/01/2014 12:07

Ahoj, mam uplne stejny problem... Absolutne nezvladam pit s mirou. Nechodim casto , ale kdyz uz, tak to stoji za to... Zrovna tento vikend to stalo za to. V patek jsem se vratil relativne v pohode a tak jsem vyrazil jeste v nedelu po obede... a kdy jsem se vratil to vubec nevim, ale co vim urcite je to , ze jsem snad musel skocit sipku do chodniku. Probudil jsem se doma vedle sebe rucnik celej od krve a pul obliceje dodreneho ... a to si myslim , ze to diky te rane co mam na cele mohlo dopadnout daleko hur... je mi 28, tak jen abys vedela, ze v tom nejses sama... gl vsem

==========

Re: Nárazové opíjení
Vložil Liba - 14/01/2014 12:38

Ve Svitavách jsou AA!

==========

Re: Nárazové opíjení
Vložil Tom - 27/01/2014 14:53

Mám taky problém s alkoholem a chtěl bych přestat pít,jak začít?

==========

Re: Nárazové opíjení
Vložil Justýna - 27/01/2014 21:04

Je dobře, že si to uvědomujete. První krok je nepít. Prostě nepít. Přijdou pak chutě, bažení, pseudoalibi, ale vy to zkuste vydržet. Napište si někam, co vám přináší abstinence a co vám bere alkohol a vždycky,

až budete mít chuť, si to přečtěte. Zkuste nepít třeba tři měsíce a uvidíte, jak se rychle vyčistíte od alkoholu fyzicky a psychicky a bude vám lépe. Nenechte se uchlácholit tím, že když měsíc nepijete, jste v pohodě a jeden drink zvládnete. Na devadesát procent se zase opijete. A když ne poprvé nebo podruhé, klapka ustoupí třeba potřetí a jste tam, kde jste byli a ještě s pocity viny. Pokud si myslíte, že abstinovat nezvládnete sami, obraťte se na odborníky v místě, odkud jste. Na netu se dá dohledat hodně pomoci proti zneužívání alkoholu. Někdo je opravdu alkoholik a tam je léčba nutná, někdo "jen" alkohol zneužívá a ten si ho pomalu podrobuje, ale jakmile vás to nějak omezuje (ve vztazích, v odpovědnosti, v psychické pohodě, v energii do života), je na čase s tím něco udělat a alespoň na chvíli (třeba ty tři měsíce) si dát total detox bez alka. Přeji hodně štěstí :)

==========

Re: Nárazové opíjení
Vložil petrch - 27/01/2014 21:36

Bohužel, to co píše Justýna je sice pravda, ale platná pouze pro lidi kteří nemaj duálku...Tedy pro lidi, který chlastaj bez zjevné příčiny.Pokud si někdo navykl chlastat, protože chlast ho dostane na chvilku z uzkostí, depresí atd. a bez něj je mu pořád stejně blbě, je to velice těžké najít si náhradu

==========

Re: Nárazové opíjení
Vložil martin:-) - 17/07/2014 07:15

Ahoj vůbec nevím jak se jmenuješ, já jsem Martin:-) nechtěla bys to zkusit semnou? Mám podobný problém ale myslím že potřebuješ někoho kdo tě pochopí jakou jsi doopravdy a bude tě milovat takovou jaka jsi jestli bys chtěla tak mi můžeš pisunout i na 775047785 měj se krásně:-)

==========

Re: Nárazové opíjení
Vložil Bob - 23/07/2014 11:12

---

já to mám podobně, poprvé jsem se opil když mi bylo 14 na školním výletě, nevěděl jsem o sobě a moje alter ego mělo navrch, vytáhl jsem nůž co jsem dostal od tatínka a chtěl vyzabíjet celý osazenstvo chatky, naštěstí jsem byl odzbrojen a pár ranami uspaán, podruhé to už jsem byl učen, bylo mi 16, zkončil jsem na záchytce kde jsem se porval a byl uzeměn fackama,pak jsem se začal trošku hlídat a aji se mi to dařilo, jen jak jsem chodil dál do školy, opíjel jsem se jen občas, pak civilka, to už bylo zlo, tam jsem dostával jen 2 800 a zbytek jsem si musel vydělat jinde což se mi dařilo, taže dva roky 4-5krát v týdnu celá šichta prosezená v hospodě u piva, pak jsem začal pracovat a těch návyků už se mi nepodařilo zbavit, sice mám pořád zaměstnání, ale mám strach že jednou o něj můžu kvůli chlastu přijít, pořád chodím na "fušky" takže peníze nějaký jsou, tady problém není, nedělá mi jako tobě problém nepít, nepiju klidně týden, čtrnáct dní ale pak jdu do němoty, chovám se potom jako idiot, peru se...naposled jsem se opil, zase mejch obligátních deset piv a nějaký panáky, zbil jsem kluka a o čelo jsem mu típal doutník, no je mi špatně ze mě samotnýho, takovej já přece nejsem,k tomu že se vzbudíš vedle někoho bych jen doplnil že i to se mi párkrát podařilo, naposled u paní co by věkem mohla být moje maminka, ráno mi říkala jak jsem byl skvělej a mě se zvedal žaludek jak ze mě tak z piva a

hruškovice, je to prokletí, i když pít nechci tak vím že to zase neovládnu a zase půjdu pít, nebude to zítra ani pozítří, ale přijde to a zase to zkončí zle

==========

Re: Nárazové opíjení

Vložil Jana Mertosová - 23/07/2014 12:28

_____

Bobe,znám ty stavy.Sice jsem se neprala,ale s pitím jsem se dostávala do afektu takové zlosti,že jsem opravdu měla strach,že jednou doopravdy zabiju.Stále se jednalo o toho samého člověka,který mne dokázala dostat do stavu nepříčetnosti.On umřel na následky svého pití.A já se vydala na cestu léčení se z alkoholismu.Každý volíme za sebe,co chceme,jak chceme žít.Bez změny to nejde!

==========